

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	448
Land:	Syrien
Kilde:	Udenrigsministeriet
Titel:	Halvårligt notat om de stridende parter brug af brug af taktikker med øget risiko for overgreb på eller direkte rettet mod civile
Udgivet:	21. maj 2014
Optaget på baggrundsmaterialet:	26. maj 2014

UDENRIGSMINISTERIET

Flygtningesekretariatet
J.nr. 17.DAN.1-65.
Den 21. maj 2014

NOTAT

Konflikten i Syrien. Ajourføring af
Udenrigsministeriets notat af
7. november 2013
FLN j.nr. 13/110701.

Flygtningenævnet har ved skrivelse af 24. september 2013 anmodet Udenrigsministeriet om at indhente aktuelle oplysninger om konflikten i Syrien. I Flygtningenævnets skrivelse henvises til sagen Sufi og Elmi mod UK.

Udenrigsministeriet blev anmodet om følgende:

”At indhente aktuelle oplysninger om konfliktens udstrækning og intensitet i Syrien og i den forbindelse løbende, f.eks. hver 14. dag, at fremsende en rapport til nævnet fra ambassaden at belyse det aktuelle konfliktniveau med angivelse af, hvilke områder der må anses for at være konfliktområder i Sufi-Elmi-dommens forstand”.

Sufi-Elmi dommen gengives i Flygtningenævnets henvendelse som følger: hvorvidt enhver person kunne anses for at være i risiko for overgreb i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 alene ved den blotte tilstedeværelse på baggrund af den generelle sikkerhedsmæssige situation i området, jfr. præmis 241:

1. Hvorvidt konfliktens parter enten benytter metoder eller taktikker, som øger risikoen for civile overgreb eller direkte tager sigte på civile
2. Hvorvidt disse metoder er udbredte blandt partnerne i konflikten
3. Hvorvidt kampene finder sted i geografisk afgrænsede områder eller er udbredte og
4. Antallet af civile, som er blevet slået ihjel, såret eller fordrevet som følge af kampene.

Punkterne 1 og 2 besvares halvårligt med et dokumenterende notat, idet spørgsmålene drejer sig om mere generelle forhold, der ikke ændrer sig væsentligt på kort sigt.

Punkterne 3 og 4 belyses gennem månedlige rapporter baseret på et bredt udsnit af relevante kilders rapporter, der dokumenterer kamphandlinger, tab og overgreb.

Udenrigsministeriet har indhentet oplysninger om konfliktens udstrækning og intensitet gennem både åbne og fortrolige kilder. Kildehenvisninger angives løbende.

Svar med reference til Flygtningenævnets spørgsmål i punkt 1 og 2.

De fleste civile i Syrien er fortsat i direkte eller indirekte i fare for at blive ramt af krigshandlingerne eller krigens negative følgevirkninger på bl.a. disse fem hovedparametre: (a) direkte eller indirekte kamphandlinger, herunder belejring og udsultning af konkrete områder, (b) sammenbrud i lov og orden, som har medført omfattende usikkerhed, kriminalitet, kidnapninger og indførelse af ekstreme udgaver af shari'a-ret, (c) målrettet og arbitrær regimerepression og muligheden for arbitrær arrest, mishandling og drab, (d) en til stadighed uddybende sekterisk konflikt, der sætter civile fra alle syriske grupperinger i fare for overgreb fra regimet, oprørsgrupper samt fra ikke-statslige grupper eller fra andre befolkningsgrupper, og (e) en generel hindring af humanitære leverancer.

A. Kamphandlinger

Kampene mellem regimet, oprørsgrupper og ikke-statslige grupper, som for eksempel Den Islamiske Stat i Irak og Levanten (ISIL,) har på forskellige tidspunkter med forskellig intensitet ramt de fleste steder i Syrien og de påvirker civilbefolkningen i betydelig grad over størstedelen af landet. Sikkerhedssituationen har siden marts 2011 været meget omskiftelig, og områder, der ellers har været rolige, kan hurtigt blive ramt af beskydning og kampe og blive til nye konfliktzoner. I de første fire måneder af 2014 har der været kampe blandt andet i og omkring Syriens største byer Damaskus, forstæder og opland og Aleppo, forstæder og opland samt blandt andre i et flertal af Syrien øvrige større byer, bl.a. Homs, Hama, Dara'a, Quneitra, Raqqah, Deir azZor, Qamishli, Hasakeh samt i en række mindre provinsbyer og i hundredevis af landsbyer og landområder.

De væsentlige kamphandlinger synes at være blevet mere koncentreret i de primære frontafsnit i og omkring Aleppo, i den strategiske trekant mellem Aleppo, Idlib og Latakia, i og omkring Hama og Homs, i Qalamoun-området mellem Homs og Damaskus, i Damaskus og forstæder, i Golan og i og omkring Dara'a, i og omkring Deir azZor og Raqqah og i og omkring Hasakeh. Ifølge FN er kampene samtidig blevet mere fragmenterede og udbredt end tidligere med artilleri- og luftbombninger og mindre sammenstød, der finder sted dagligt over store dele af Syrien og primært rammer civile¹. Kampenes udbredelse og kampintensiteten i de forskellige frontafsnit dokumenteres i de månedlige rapporter. Der er fortsat kun to større byer i Syrien, der er relativt forskånet for væsentlige kamphandlinger, og det er den primært alawitiske by Tartous på kysten samt det meste af kystområdet nord for Tartous og den primært drusiske by asSuweidah syd for Damaskus, der dog i sig selv ligger midt i et kampområde. Damaskus centrum regnes generelt også for mere sikkert, men rammes dagligt af morterangreb. En uofficiel syrisk opgørelse fastslår et antal på 2250

¹Report of the independent international commission of inquiry on the Syrian Arab Republic af 12. februar 2014, side 4:

<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/IICISyria/Pages/IndependentInternationalCommission.aspx>

mortergrenater, der ramte Damaskus i 2013 – primært affyret af oprørsstyrker². En lignende uofficiel opgørelse opregner 357 mortergrenater, der ramte Damaskus alene i april 2014³. Mortererne kan i visse tilfælde ses at være rettet mod specifikke regimemål, men beskydningen er meget upræcis, bliver derfor i effekten indiskriminerende i karakter og rammer primært civile.

Kampens karakter har ændret sig i løbet af det seneste år. Situationens udvikling tyder på en vis udmattelse blandt oprørsstyrkerne, særligt på centralfronten, set i forhold til en relativ styrkelse af regimesiden, ikke mindst ved tilførslen af friske tropper fra Hizbollah og irakiske shi'a-militser samt ved væsentlig iransk og russisk rådgiver- og våbenhjælp. Regimet har med sine allierede omlagt det strategiske fokus til en streng af konsekutive taktiske offensiver mod strategisk-vigtige områder i den vestlige perimetre af Syrien, kombineret med belejringer og udsultning forud for indrykning i et område og med en større koncentration i brugen af artilleribeskydning og luftbombardement for at opnå store effekt. Denne strategi rammer i høj grad civile og er indiskriminerende, men har skabt væsentlige militære resultater for regimet.

Siden foråret 2013 har regimet med strategisk støtte fra bl.a. Hizbollah-tropper gennemført en streng af taktiske offensiver, der har haft til hensigt at genetablere kontrollen med forstæderne til Damaskus, Qalamoun-området mellem Damaskus, Libanon og Homs, byerne Homs og Hama med korridoren til Tartous samt korridoren mellem Latakia og Aleppo og endelig Aleppo centrum. Oprørsgrupper har i samme periode gennemført offensiver nord for Latakia, i Aleppo, i Dara'a og Golan, men de har været mindre, mindre afgørende og kortere end i 2013. Siden den 3. januar 2014 er de mere moderate oprørsstyrker ydermere engageret i en parallel offensiv mod den ekstremistiske ikke-statslige gruppe Den Islamiske Stat i Irak og Levanten (ISIL, også kaldet ISIS, som tidligere har været alQaedah-affilieret, men som selv alQaedah nu har taget afstand fra), hvorved ISIL er blevet fordrevet fra store dele af det nordvestlige og nordlige Syrien. Men det har kostet ressourcer og store tab til de mere moderate oprørsstyrker, og ISIL fastholder fortsat kontrollen med store dele af det nordøstlige Syrien med hovedkvarter i byen Raqqa.

Regimet har sammen med sine allierede, ikke mindst Hizbollah, forud for offensiverne i mange tilfælde udsat målområderne for omringning og egentlig belejring. Belejring er en ny regime-taktik, der øjensynligt skal gøre det nemmere at erobre områder og mindske regimets tab i forbindelse med en indrykning. Belejring kan vare måneder og indebærer, at al mad, vand, el og humanitær- og sundhedshjælp nægtes adgang til området, hvorved civilbefolkningen effektivt udsultes og de til sidst lægger pres på oprørerne for at trække sig tilbage. Samtidig med belejringen koncentrerer

²Ifølge en lokal syrisk undersøgelse blev Damaskus ramt af 2250 mortergrenater i 2013. Antallet svarer meget godt til de daglige FN-opgørelser af angreb på Damaskus, om end der ikke er foretaget en egentlig årsopgørelse. <https://twitter.com/sharjahradio>

³<https://www.facebook.com/yomyat.hawn>

luftbombardementer, blandt andet med de såkaldte tøndebomber, og artilleribeskydning over området. Den samlede effekt er, at oprørerne kommer under voldsomt pres både fra regimet og i forhold til hensyn til civilbefolkningen. I en række tilfælde har dette kombinerede pres gjort det muligt for regimet at tvinge oprørsstyrkerne til at overgive sig i konkrete områder og aflevere sine tunge våben til gengæld for frit lejde ud, som for eksempel i Homs og Zabadani begge i maj 2014, eller indgå aftaler om våbenhviler, som blandt andet i Damaskus-forstæderne Babila, Mo'adamiyyah asSham/Daraya, Beit Sahm, Yalda, Qudsaya og Barzeh, der alle har været under total belejring siden juli 2013 for at tvinge oprørerne til at aflevere sine tunge våben, indstille kamphandlinger fra de pågældende områder og hejse regimeflaget. Ikke alle disse våbenhviler holder dog, tværtimod. FNs undersøgelseskommision for Syrien har den 19. februar 2014 udgivet en særlig rapport om de dybe og voldsomme effekter for civile under belejringer, "Living Under Siege"⁴. FNs undersøgelseskommision for Syrien dokumenter brugen af belejring som middel i krigen og vurderer i sin rapport af 12. februar 2014⁵, at "250.000 mennesker er under belejring i Syrien og udsat for uophørlig artilleribeskydning og luftbombardement...de nægtes humanitær hjælp og fødevarer samt basale fornødenheder som sundhedspleje". En gruppe af FNs tematiske særlige rapportører fordømmer i en fælles udtalelse af 6. februar 2014 brugen af civil lidelse som et middel i krigen og siger, at situationen er "mest kritisk for de 250.000 mennesker, der lever under belejring i to oprørsomringede områder i det nordlige Syrien og (Nubbul og azZahra'a nord for Aleppo) samt i de regimeomringede områder i Øst-Ghouta, Daraya og Mo'adamiyyah asSham, den gamle by i Homs og Yarmouk-lejren ved Damaskus....FN anslår, at de 100.000 mennesker fanget i Yarmouk-lejren nu er i direkte fare for udsultning"⁶. I begyndelsen af maj 2014 indgik regimestyrker og oprørsstyrker en aftale sponsoreret af Iran, Rusland og FN om tilbagetrækning af oprørsstyrkerne fra Homs mod til gengæld blandt andet at tillade nødhjælp ind til de oprørsbelejrede shi'a-byer Nubbul og Zahra'a. Homs var den første større by (kaldet "revolutionens hjerte"), som oprørsstyrker opnåede kontrol over i 2011.

⁴<http://www.ohchr.org/Documents/Countries/SY/LivingUnderSiege.pdf>.

⁵"Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic" af 12. februar 2014: <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/IICISyria/Pages/IndependentInternationalCommission.aspx>

⁶<http://www.ohchr.org/FR/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=14224&LangID=E>



Billede 1: En AFP-fotografers berømte billede af sultende civile i Damaskus-forstaden (og den palæstinensiske flygtningelejr) Yarmouk, februar 2014 (billedet er frigivet af UNRWA, FNs organisation for Palæstina-flygtninge)

Violations Documentation Center har i februar 2014 udgivet en detaljeret rapport om en massakre begået af regimestyrker i Beit Sahem i det belejrede område syd for Damaskus den 18. december 2013⁷. Ifølge rapporten skød Hizbollah og irakiske shi'a-militser på civile på vej ud af det belejrede Beit Sahm-område, hvorunder 45 blev dræbt og 100 blev såret, mens flere end 20 stadig savnes efter de er blevet skudt og tilbageholdt af regimestyrker. Dette er blot ét eksempel på sådanne massakrer, der rutinemæssigt finder sted i Syrien.

⁷ <http://www.vdc-sy.info/index.php/en/reports/1393987469>



Figur 1: Udstrækning af det belejrede område i de sydlige forstæder til Damaskus. Det er ét af de tætteste oprørsholdte områder til Damaskus centrum – som ligger umiddelbart nord for det mørke område – og derfor af strategisk betydning for regimet (billede fra Violations Documentation Centre).

Massive, koncentrerede bombardementer bruges også uden for regimets offensivzoner typisk mod områder, hvorfra en oprørsoffensiv truer. Regimet er i 2013/14 blandt andet overgået til et strategisk fokus på massive og koncentrerede bombardementer med de såkaldte ”tøndebomber”, der droppes af helikoptere fra stor højde. Helikoptere på vej til sådanne bombardementer i Damaskus’ forstæder er klart tydelige, når de flyver henover Damaskus centrum med rampen nede, eksplosionerne er væsensforskellige fra andre eksplosioner og høres tydeligt i Damaskus. Det er et relativt billigt våben og kan produceres lokalt – det er ”blot” metalhylstre af en eller anden art, der fyldes med hundredevis af kilo sprængstof og for hånden værende metalstykker. Men effekten af de massive eksplosioner er, at store områder lægges øde og at civilbefolkningen ikke kan beskytte sig mod dem – mange bliver begravet levende, når bygning efter bygning styrter sammen. Dette var for eksempel tilfældet med de koncentrerede massive tøndebombninger af dele af det oprørsholdte Aleppo siden den 23. november 2013, som har været særligt intensive siden februar 2014, og i visse forstæder til Damaskus (blandt andet Daraya). En rapport fra Violations Documentation Center beskriver de omfattende effekter af ”tøndebombning”⁸. Ifølge rapporten har regimet anvendt mindst 5375 tøndebomber, der har dræbt mindst 6493 personer, 97% af hvilke var civile. Mindst 5840 bygninger, inklusive hospitaler, skoler, moskeer og kirker er blevet tilintetgjort som følge af de massive eksplosioner. FNs undersøgelseskommission dokumenterer i sin rapport af 12. februar 2014 (side 14), at regimet har ”beskudt civile områder over hele landet med artilleri, morterer og kampvognsild...I visse områder var der daglige bombardementer med helikoptere og jagerbombere...Der var en klar forøgelse af brugen af de meget upræcise og dræbende tøndebomber, der droppes over byområder fra høj højde...regeringsstyrker udsatte

⁸ <http://sn4hr.org/blog/2014/03/30/521/>

omstridte områder af strategisk betydning blev udsat for omfattende bombardementer...Angrebene var ikke rettet mod militære mål.”

”Violations Documentation Centre” opgør i sin rapport ”The Yearly Report on the Martyrs of Dignity’s Revolution 2013” i alt 40.139 dræbte i Syrien i 2013, heraf knap 36.000 dokumenteret ved navn og størstedelen af de øvrige med billede eller video⁹. Opgørelsen følger ret strenge dokumentationskrav og omfatter specifikt ikke regimetroppe eller de dræbte i kampene mellem de mere moderate oprørsstyrker og ISIL – hvor tusindvis meldes dræbt, men hvor dødsfaldene ikke kan underbygges nærmere grundet manglende adgang til kampområderne. Af de registrerede dræbte var 65% civile og tallet omfatter 2265 torteret til døde i regimefængsler. Gennemsnitligt blev i følge denne konservative opgørelse 3344 dræbt hver måned.

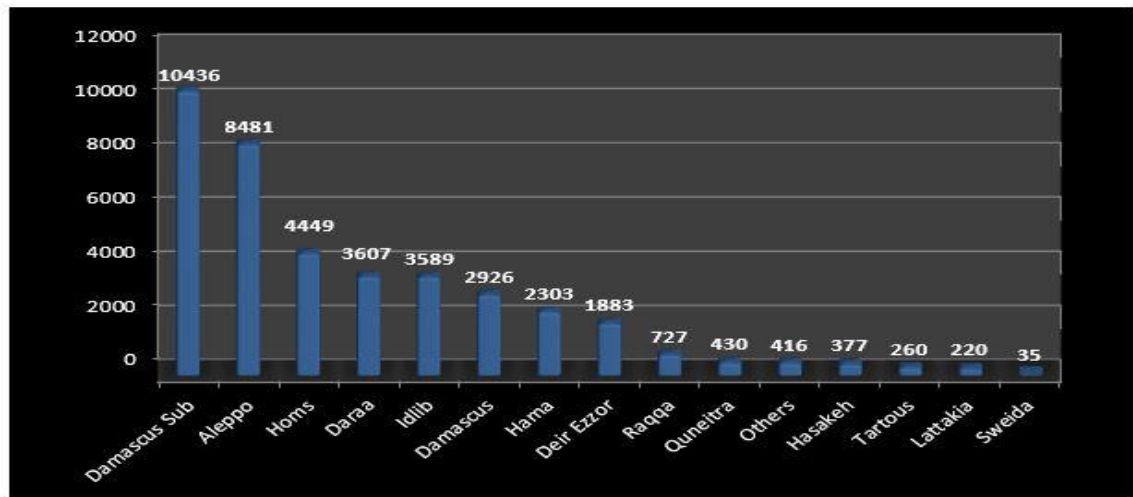
Som det fremgår af Figur 1 nedenfor, der viser fordelingen af dræbte på de enkelte måneder i 2013, har der været en generelt nedadgående tendens med to undtagelser: august 2013, hvor Øst-Ghouta blev ramt af gasangrebet den 21. august, og december 2013, hvor kampene intensiveredes forud for opstarten på de politiske forhandlinger i Genève-II-processen i januar og februar 2014.



Figur 2: Violations Documentation Center: Fordelingen af dræbte benover årets måneder

Som det fremgår af Figur 2 nedenfor afspejler den geografiske fordeling af tabstal generelt, hvor kampene er mest intensive, men viser også, at ingen guvernater går fri.

⁹”The Yearly Report on the Martyrs of Dignity’s Revolution 2013”: <http://www.vdc-sy.info/index.php/en/reports/1396786562>



Figur 3: Violations Documentation Center: Fordelingen af dræbte på guvernorater i 2013

B. Fravær af lov og orden

Alle kilder melder fortsat om en væsentlig forøgelse i antallet af overfald, voldtægter, tyverier, røverier og væbnede røverier over hele Syrien, hvor der i mange områder er et generelt fravær af lov og orden. I visse områder, særligt i det nordøstlige Syrien, er der fare for arbitrær rettergang eller disproportionale straffe ved shari'a-retter, primært i de dele af det østlige og nordlige Syrien, hvor Den Islamiske Stat i Irak og Levanten (ISIL) har kontrol. FNs undersøgelseskommission for Syrien dokumenterer i sine rapporter en lang række af sådanne menneskerettighedsovertrædelser og krigsforbrydelser.

Menneskerettighedsorganisationer melder fortsat om mange tilfælde af kidnapning af lokale syrere over hele lande for penge eller afpresning (i FN-undersøgelseskommissionens rapport af 12. februar 2014 anføres kidnapninger som ”ganske almindeligt forekommende”). Denne form for kidnapninger foretages primært af mindre kriminelle grupper med eller uden kontakt til ikke-statslige grupper eller mere ofte rene kriminelle bander, der opererer under dække af at være ”oprørere”.

Syrien var ifølge FN-undersøgelseskommissionens rapport af 12. februar 2014 det farligste land for journalister i 2013 med 28 dræbte journalister. Den internationale NGO ”Reporters Without Borders” opgør 37 journalister dræbt og 115 ”citizen journalists” og ”netizens” dræbt siden konflikten startede i marts 2011¹⁰. Syrian Observatory of Human Rights angiver i sin rapport i anledning af den internationale pressedag den 3. maj 2014, at i alt 328 journalister (af alle kategorier) er blevet dræbt i Syrien siden krigens udbrud, heraf 12 internationale journalister dræbt af regimet¹¹. Violations Documentation Center angiver i sin rapport af 3. maj 2014 307 journalister dræbt af regimestyrker og regimerelaterede styrker tillige med 114 arbitrært tilbageholdt

¹⁰ http://en.rsf.org/syria.html?debut_contenu=8

¹¹ https://www.facebook.com/sn4hr.eng?ref=stream&hc_location=stream

af regimet¹². Derudover opregner VDC 71 journalister kidnappet af ikke-satslige grupper, de fleste af ISIL. Siden foråret 2013 er antallet af kidnappede journalister væsentligt forøget, da ISIL fra maj 2013 aktivt og systematisk begyndte at tilfangetage journalister. "Reporters Without Borders" opgør 17 journalister og 19 "netizens" som tilfangetagne, og FN-undersøgelseskommissionen anklager særligt ISIL for menneskerettighedsovertrædelser i forbindelse med "gentagne angreb på journalister". I realiteten formodes det, at der kan sidde mange flere journalister kidnappede¹³. Ifølge "Committee to Protect Journalists" (CPJ) sad flere end 30 journalister kidnappede i Syrien per november 2013, og CPJ har i en officiel henvendelse fra en række journalister rettet en bøn til den syriske opposition om at standse det¹⁴. Violations Documentation Center har også dokumenteret det syriske regimes direkte overgreb på journalister fra oppositionssiden i en rapport af marts 2014, der alene dækker overgreb begået i februar 2014¹⁵. Ifølge rapporten blev syv mediepersoner dræbt og seks bortført i februar 2014. 13 mediepersoner blev såret og to mediecentre blev angrebet.

C. Målttede og arbitrære menneskerettighedsovertrædelser

Syriske militære og civile, engageret til fordel for både den ene eller anden part i konflikten eller som neutrale og uengagerede i konflikten, vurderes ifølge en lang række kilder at være udsat for målttede og/eller arbitrære menneskerettighedsovertrædelser i et omfang, som FN betegner som "udbredt og alarmerende"¹⁶.

FN-undersøgelseskommissionen skriver i sin seneste rapport af 12. februar 2014 blandt andet (Udenrigsministeriets oversættelse): "Regeringsstyrker og pro-regerings militser fortsætter omfattende angreb på civile og begår systematisk mord, tortur, voldtægt og tvungne forsvindinger som forbrydelser mod menneskeheden. Regeringsstyrker har begået alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne og krigsforbrydelserne mord, gidseltagning, tortur, voldtægt, seksuel vold, rekruttering og brug af børn i kamphandlinger og snigskytteangreb på civile. Regeringsstyrker ser bort fra den særlige beskyttelse, som hospitaler og sundhedspersonale, humanitære arbejdere og kulturejendom skal nyde. Aleppo blev udsat for en tøndebombningskampagne målttet imod hele kvarterer, som spredte rædsel blandt civilbefolkningen....

...Ikke-statslige væbnede grupper, nævnt i denne rapport, har begået krigsforbrydelser, herunder mord, henrettelse uden rettergang, tortur, gidseltagning, overtrædelse af menneskerettighederne svarende til tvungne forsvindinger (enforced disappearances), voldtægt og seksuel vold, rekruttering og brug af børn i kamphandlinger, angreb på

¹² <http://www.vdc-sy.info/index.php/en/reports/1399120151>

¹³ Der Spiegel, 12. december 2013: <http://www.spiegel.de/international/world/extremist-rebels-in-syria-target-foreign-journalists-for-abduction-a-938715.html>.

¹⁴ <http://cpj.org/blog/2013/12/unprecedented-response-to-kidnappings-in-syria.php>. Artikel af 12. november 2013: <http://www.politico.com/blogs/media/2013/12/ap-nyt-write-letter-to-syrian-opposition-179385.html>

¹⁵ <http://sn4hr.org/blog/2014/03/05/violation-against-media-activists-during-february-2014/>

¹⁶ Ambassadens møde med FNs undersøgelseskommission for Syrien hhv. den 30. oktober og 1. november 2013.

beskyttede objekter og tvangsmæssig flytning af civile. Humanitært personale og journalister er blevet mål. Væbnede grupper har belejret og udsat civile kvarterer for indiskriminerende beskydning, i visse områder spredt rædsel blandt civile ved brug af bilbomber i civile områder. I al-Raqqah svarer den omfattende tilbageholdelse og systematiske tortur af civile til en forbrydelse mod menneskeheden. Ikke-statslige grupper har begået massakrer.”

En dokumenterende artikel fra Le Monde af 4. marts 2014 ”Syria’s Silent War Crime: Systematic Mass Rape” beskriver regimets systematiske brug af voldtægt og seksuel vold, som af FN-undersøgelseskommision klassificeres som forbrydelses mod menneskeheden og som krigsforbrydelser i sin rapport af 12. februar 2014¹⁷. En tematisk rapport fra FN-undersøgelseskommisionen af 19. december 2013 ”UN panel concludes that enforced disappearances in Syria widespread and being used as tactic of war” beskriver hvordan tvungne forsvindinger bruges af det syriske regime til at intimidere og så frygt, som af Kommissionen klassificeres som en forbrydelse mod menneskeheden¹⁸. En tematisk FN-rapport af 14. april 2014 ”Open Wounds: Torture and Ill-treatment in the Syria Arab Republic” dokumenterer den omfattende og arbitrære brug af tortur, som af FN-undersøgelseskommisionen klassificeres som en forbrydelse mod menneskeheden¹⁹. Sidste rapport fik FNs Højkommissær for Menneskerettigheder Navi Pillay til åbent at fordømme brugen af tortur i Syrien ved regeringsstyrker og visse væbnede grupper: ”Vores undersøgelser bekræfter den rutinemæssige brug af tortur i tilbageholdelsesfaciliteter i Syrien og at tortur også bruges af visse væbnede grupper. Mit kontor er klar over de alvorlige mistanker om tortur og mishandling af børn i Syrien. I væbnet konflikt udgør tortur en krigsforbrydelse. Når det bruges systematisk og omfattende, hvilket næsten uden tvivl er tilfældet i Syrien, udgør det også en forbrydelse mod menneskeheden”.

En særlig rapport blev udfærdiget for et sagførerfirma i London i januar 2014 for at vurdere troværdigheden i konkrete oplysninger og konkret dokumentation, som et afhoppet medlem af det syriske Militærpoliti medbragte ud af Syrien, herunder 55.000 billeder af 11.000 regime-henrettede fanger²⁰. En stor del af dem taget af den afhoppede syriske soldat selv og hans nære kolleger i samme sektion. Rapporten blev udfærdiget af en række internationale eksperter i efterforskning af krigsforbrydelser, herunder retsmedicinsk ekspertise. Den afhoppede officer forklarede, at han og hans kolleger skulle fotografere i gennemsnit 50 lig om dagen, hvilket fandt sted på hospitalet, før familierne blev informeret om dødsfaldet som følge af ”hjerterangreb

¹⁷<http://www.worldcrunch.com/syria-crisis/syria-039-s-silent-war-crime-systematic-mass-rape/human-rights-prison-torture-assad-free-syrian-army/c13s15245/#.UzGtwl5CON0> (engelsk udgave af en oprindelig artikel i Le Monde: http://www.lemonde.fr/proche-orient/article/2014/03/04/syrie-le-viol-arme-de-destruction-massive_4377603_3218.html.)

¹⁸<http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=14123&LangID=E>

¹⁹Open Wounds: Torture and ill-treatment in the Syrian Arab Republic, 14. april 2014:

<http://www.ohchr.org/Documents/Countries/SY/PaperOnTorture.pdf>

²⁰<http://static.guim.co.uk/ni/1390226674736/syria-report-execution-tort.pdf>

eller åndedrætsbesvær”. Ligene blev efterfølgende begravet anonymt i et unavngivent landområde. Officeren og hospitalspersonalet kendte ikke til personernes identitet; ligene var kun afmærket med numre, som identificerede personer overfor sikkerhedstjenesterne. Billederne tjente ikke mindst til at dokumentere overfor andre, centrale regimeorganer, at de ikke var blevet løsladt. Eksperterne fandt hans vidneudsagn ”troværdigt”. Rapporten anfører, at billederne viser tegn på ”udsultning, brutal mishandling, strangulering samt andre former for tortur og drab”. En del af de meget direkte billeder er medtaget i rapporten. En række presserapporter forklarer om indebyrden af rapporten²¹. En ambassaden kendt hospitalsmedarbejder i Damaskus bekræfter denne praksis (marts 2013).

”Violations Documentation Centre” har offentliggjort en række vidnesbyrd om syriske regeringsorganers brug af tortur²², som fx ”The Testimony of the Previous Detainee: Muhammad Mustafa Darwish – On the “Invented” Torturing Methods in Branch 215 and Branch 248”²³, og rapporten ”The Testimony of the Detainee: Mazen Basais Hamada – On Air Force Branch-Mazze Military Airport and Military Hospital 601 in Mazze, Damascus”²⁴.

Transport mellem sekteriske enklaver og mellem regimeholdte og oprørsholdte områder eller mellem forskellige oprørsholdte områder er fortsat forbundet med stor usikkerhed og fare. FN-undersøgelseskommissionen dokumenterer i sin rapport af 12. februar 2014 (side 8-9), at ”Regeringsstyrker har gennemført arbitrær arrest umiddelbart efter en militær operation... Civile fra oppositions-kontrollerede områder er blevet arresteret og tilbageholdt under passage af checkpoints... Personerne blev tilbageholdt uden juridisk grundlag, deres tilbageholdelse kan ikke retfærdiggøres ud fra acceptable hensyn og de fik ikke mulighed for en undersøgelse af årsagerne og de juridiske forhold omkring tilbageholdelsen. Regeringsstyrker foretog arbitrær arrest og ulovlig tilbageholdelse i strid med international humanitær lov.”

D. Sekterisk konflikt

Det anføres af nogle kilder, at regimet fra starten af konflikten har søgt at gøre den sekterisk for at sikre egne støttegruppers fortsatte opbakning og gøre det umuligt for dem at støtte oprørerne. Gennem denne sekterificering af konflikten er det lykkedes regimet at vende den fra et oprør mod en diktator til en opfattelse i minoriteterne af et sunni-flertals angreb og overgreb på Syriens minoriteter, ikke mindst alawitter og kristne. Et primært instrument var skabelsen af de primært alawitiske Shabiha-militser, der fra 2011 har angrebet og begået dokumenterede og bevidst synlige menneskerettighedsovertrædelser mod den syriske sunnibefolkning. En primær metode var en lang række arbitrære angreb på sunnigrupper i tillæg til den generelle repression i

²¹ <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-25822571>

²² <http://www.vdc-sy.info/index.php/en/reports>

²³ <http://www.vdc-sy.info/index.php/en/reports/1384453708>

²⁴ <http://www.vdc-sy.info/index.php/en/reports/1382611143>

form af arrestation, tortur og drab på konkrete politiske modstandere. FN-kommissionen dokumenterer i sin rapport af 12. februar 2014 en række tilfælde af sekteriske drab og Shabiha-overgreb mod civile (side 7-8).

Afhængig af etnisk tilhørsforhold og personlige politiske sympatier er det forbundet med risiko at indrejse i Syrien. Med regimets øjne er den eneste legale adgang til Syrien gennem de få indgangspunkter til landet, der endnu kontrolleres af regimet selv. Regimet har kun fuldstændig kontrol over en grænseovergang – Jdeidet Yabous/Masna'a-grænseovergangen mellem Damaskus og Beirut, mens det er forbundet med stor fare og usikkerhed at krydse ind i Syrien gennem enkelte andre regimekontrollerede dele af grænserne, som ligger i kampområder, og gennem Damaskus-lufthavn, som ligger i et usikkert område. Personer, der er kendt for at sympatisere med oppositionen, vil være i betydelig fare ved at krydse ind i Syrien over de regimekontrollerede overgange. Personer, der krydser ind i Syrien gennem det store flertal af oprørskontrollerede grænseovergange, og som derved ikke får et regime- anerkendt stempel i passet, vil være i stor fare, såfremt de på et senere tidspunkt måtte passere en regime-kontrolleret kontrolpost inde i Syrien. Mangel på anerkendt syrisk indrejsestempel fører i de fleste tilfælde til arrest ved regime-kontrolposter under mistanke for at støtte oppositionen og/eller oprørerne.

E. Humanitær krigsførelse

FNs undersøgelseskommission kritiserer i særlig grad det syriske regime for målrettede angreb på hospitaler og sundhedsfaciliteter over hele landet. Violations Documentation Center dokumenterer i en rapport af 10. januar 2014, hvorledes regimet fortsætter med at målrette angreb mod hospitaler og sundhedsfaciliteter i oppositions-kontrollerede områder²⁵, og i en rapport af november 2013 beskrives et konkret angreb på Walid-hospitalet omkring Homs den 18. november 2013 med en massakre til følge²⁶. FN-undersøgelseskommissionen dokumenterer i sin rapport af 12. februar 2014 (side 16-17) en lang række angreb på hospitaler og sundhedsfaciliteter samt tilbageholdelse af eller angreb på sundhedspersonale (side 9, 16,17). Effekten af kampagnen mod hospitaler og sundhedspersonale er klar: FN anslår for eksempel, at der nu kun er 40 læger tilbage til 2,5 mio. mennesker i de oprørsholdte dele af Aleppo, hvor der før var 2000 læger²⁷.

FNs undersøgelseskommission kritiserer den udbredte tilbageholdelse af humanitære leverancer, ikke mindst til oprørsholdte områder. En gruppe af FNs tematiske særlige rapportører fordømmer i en fælles udtalelse af 6. februar 2014 nægtelsen af adgang til mad, vand, ly og sundhedshjælp samt en lang række overgreb mod civile²⁸. ”Disse

²⁵ [http://sn4hr.org/public_html/wp-](http://sn4hr.org/public_html/wp-content/pdf/english/Government%20forces%20targeting%20hospitals.pdf)

[content/pdf/english/Government%20forces%20targeting%20hospitals.pdf](http://sn4hr.org/public_html/wp-content/pdf/english/Government%20forces%20targeting%20hospitals.pdf)

²⁶ http://sn4hr.org/public_html/wp-content/pdf/english/Shelling%20Al-Walid%20hospital.pdf

²⁷ <http://www.wfp.org/news/news-release/joint-statement-heads-un-humanitarian-agencies-syria>

²⁸ <http://www.ohchr.org/FR/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=14224&LangID=E>

gerninger begås på en bevidst og systematisk måde for at skabe civil lidelse og udgør en forbrydelse mod menneskeheden...Udover nægtelsen af adgang til hjælp gennem belejringer og kontrolposter har der været angreb til at ødelægge afgrøder, dræbe husdyr og afskære vandforsyning med det øjensynlige formål at udsulte befolkningen...Disse angreb er moralsk frastødende og udgør en væsentlig hindring til at bygge fred”. FNs sikkerhedsråd vedtog den 22. februar 2014 resolution 2139, som blandt andet udtrykker alvorlig bestyrtelse over den hastigt forværrende humanitære situation i Syrien, ikke mindst for de hundredetusinder, der er fanget i belejrede områder, og for de tre millioner syrere, der bor i svært-tilgængelige områder²⁹. Resolutionen kræver blandt andet, at særligt det syriske regime skal ”facilitere udvidelsen af de humanitære operationer...og skal tillade hurtig, sikker og uhindret adgang for FNs humanitære organisationer”. I en fælles udtalelse den 23. april 2014 fremhæver cheferne for FNs ledende humanitære organisationer, at den humanitære situation stadig er under forværring og at den humanitære adgang ikke er blevet bedre³⁰.

Konfliktens skiftende geografiske fokus og indvirkning på civilbefolkningen ved andet end direkte kamphandlinger reflekteres i det forhold, at FN nu betegner den syriske krise som den største humanitære krise siden Anden Verdenskrig. FN anslår per 23. april 2014, at 9.347.000 syrere – eller knap halvdelen af landets befolkning - har behov for humanitær hjælp her og nu, heraf 4.299.600 børn. 6,5 mio. anslås at være i kritisk nød. Ca. 6,5 mio. af de nødlidende er internt fordrevne i Syrien og 2.700.560 er flygtninge registrerede/under registrering uden for Syrien.

-o 0 o-

Udenrigsministeriet har intet at indvende imod, at der meddeles partsaktindsigt i nærværende skrivelse i forbindelse med Flygtningenævnets eller Udlændingestyrelsens behandling af sager vedrørende asylansøgninger fra syriske statsborgere.

Flygtningesekretariatet, den 21. maj 2014

²⁹ <http://www.un.org/News/Press/docs/2014/sc11292.doc.htm>

³⁰ <http://www.wfp.org/news/news-release/joint-statement-heads-un-humanitarian-agencies-syria>